

Avizarea tacită

Administrația publică trebuie eficientizată, nu ajustat un sistem anacronic, viciat și corupt

arh. Sorin Gabrea

Printre cele mai mari probleme cu care se confruntă sectorul de construcții se numără blocajele administrative cauzate de întârzierea răspunsurilor din partea instituțiilor avizatoare.

Autoritățile au încercat o rezolvare prin emiterea OUG nr. 31/2025, care a introdus pentru prima dată, la scară largă, mecanismul avizării tacite în urbanism și construcții, iar OG nr. 7/2026 a venit ulterior să îl facă aplicabil în practică, în special prin reguli privind depunerea documentațiilor și sancționarea instituțiilor care încearcă să ocolească noul sistem. Totuși, situația este departe de a fi rezolvată după cum ne spune arh. Sorin Gabrea, fost arhitect șef al Capitalei. Domnul Gabrea a condus Comisia Tehnică de Urbanism și Amenajare a Teritoriului (CTUAT) din cadrul Primăriei Municipiului București. Este fondatorul și directorul general al firmei de arhitectură Western Outdoor.

Reglementarea spațiului public, în marea lui complexitate, este o operațiune dificilă, care necesită competență, timp și, mai ales, decizie și hotărâre politică. Or, în România, după mai bine de un sfert de secol, instituția publică, la toate nivelele, nu funcționează. Încă nu există cadastru sistematic, patrimoniul statului sau cel al unităților administrativ-teritoriale nu sunt nici pe departe realizate și puse în practică, iar sistemul legislativ și normele tehnice sunt foarte des schimbate.

Reglementările urbanistice sunt volatile, iar administrația publică responsabilă nu face demersurile necesare pentru realizarea complexului de documente necesare.

Capitala și multe orașe importante din țară nu au un plan urbanistic general valabil aprobat. Baza de date publice este inexistentă. Regii ale Statului român nu au acționat în vederea clarificării domeniului de competență. Mai mult, atmosfera populară este condimentată cu acțiuni de frondă, bazate pe ideea că dispozițiile oficiale sunt “orientative”, iar acțiunile private nu trebuie să respecte normele, decât în măsură în care acestea nu deranjează un vecin mai puternic.

În aceste condiții, în care bună parte din bruma de reglementare este transferată în zona guvernată de interesul privat și în absența unui sistem coerent de date și acțiuni publice, activitatea de avizare, care ar fi trebuit să se refere exclusiv la confruntarea proiectului propus cu tabloul complex de reglementări publice, se transformă într-un proces complicat și, de multe ori, subiectiv, de analiză tehnică, economică sau culturală, după caz,

cu rezultate cât se poate de discutabile.

În concluzie, câmpul de acțiune al legiuitorilor trebuie să se concentreze pe îmbunătățirea și eficientizarea activității administrației publice, iar nu în direcția perfecționării mecanismului de funcționare a unui sistem anacronic, viciat și de profundă corupție a domeniului.

Sistemul este vulnerabil și, în acest interval, administrația publică a construit, deja, noi bariere în procesul de avizare a proiectelor. Refuzuri nejustificate – în opinia noastră – primim în continuare, oglindă a sistemului corupt din administrație, dar și efect al lipsei bazei de date publice, fapt pentru care tot investitorul privat are responsabilitatea documentării și furnizării către avizator a informațiilor necesare.

Instituțiile publice responsabile nu discută între ele, decât cu mare dificultate, iar acest sistem viciat nu este obiect al reglementării Guvernului.

Administrația publică românească nu funcționează în interes public general, ci numai în interesul unor grupări privilegiate

Ordonanța Guvernului privind avizarea vădește o neînțelegere profundă a funcționării sistemului. Nici astăzi nu este acuzat nimeni pentru faptul că nu sunt realizate reglementări urbanistice sau alte reglementări tehnice specifice, corelate și integrate cu o bază de date publice operațională.

Faptul că nu există PUG-uri funcționale aprobate, cu reglementare coerentă, mergând până la parcelă, este un semn clar că

arh. Sorin Gabrea

administrația publică românească nu funcționează în interes public general, ci numai în interesul unor grupări privilegiate.

Actuala conjunctură politico-socială confirmă incapacitatea sistemului administrativ, demonstrată de lipsa de performanță în toate domeniile.

În locul unui proiect de lege pentru controlul și sancționarea avizatorilor ar fi de preferat o modificare radicală a sistemului administrativ. Ar fi de preferat – de pildă – o sancționare a primarilor care nu realizează PUG-ul localității – sancțiune cu demiterea la sfârșitul unui interval de patru ani.

Ar trebui sancționate instituțiile publice, responsabile cu alcătuirea bazei de date publice – vezi cadastrul forestier, cadastrul apelor, lista și reglementarea patrimoniului istoric etc. Ar fi necesară revizuirea și actualizarea legii de organizare a teritoriului național, ar fi necesară revizuirea numeroaselor agenții care “împing vântul la deal” de ani de zile.

Ar fi esențial, întâi de toate, ridicarea nivelului cultural al populației și, între altele, modificarea atitudinii față de interesul public general comunitar, astfel încât, în afară complexului legislativ oficial, să se schimbe comportamentul individului, cu respect față de comunitatea din care face parte. ■